

Prasība, kas celta 2020. gada 17. janvārī – Junqueras i Vies/Parlaments

(Lieta T-24/20)

(2020/C 68/74)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Spānija) (pārstāvis: A. Van den Eynde Adroer, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītājs lūdz Vispārējo tiesu prasību, ar kuru apstrīdēti akti, kopā ar tai pievienotajiem dokumentiem atzīt par termiņā celtu, kā arī prasību atzīt par pieņemamu un pēc būtības atzīt, ka apstrīdētie akti, uz kuriem attiecas šī tiesvedība, nav spēkā un nerada nekādas sekas, kā arī piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret Eiropas Parlamenta lēmumu, ko 2020. gada 13. janvāra plenārsēdē paziņoja tā priekšsēdētājs D. Sassoli un ar kuru, ņemot vērā *Junta Electoral Central* [Centrālās vēlēšanu komisijas] 2020. gada 3. janvāra lēmumu, kurš pieņemts pēc *Tribunal Supremo* [Augstākās tiesas] 2020. gada 9. janvāra nolēmuma, ir konstatēts, ka *Oriol Junqueras i Vies* amata vieta kļūst vakanta ar 2020. gada 3. janvāri atbilstoši Parlamenta Reglamentam, kā arī pret tāda steidzama pieteikuma par O. Junqueras i Vies imunitātes aizsardzību noraidīšanu ar agrāku lēmumu, ko 2019. gada 20. decembrī iesniegusi O. Junqueras i Vies pārstāve (20.12.2019) *Riba i Giner (MEP)*.

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus.

1. Pirmais pamats ir balstīts uz [Eiropas Savienības Pamamattiecību hartas; turpmāk tekstā – "Harta"] 41. panta 1. punkta un 2. punkta pārkāpumu tādēļ, ka 1976. gada Eiropas vēlēšanu akta 13.3. pants un Parlamenta Reglamenta 4. panta 7. punkts esot bijis jāinterpretē tādējādi, ka tajos ir prasīts, lai procesā tiktu ievērotas minētās tiesības, kas ļauj apgalvot, ka pastāv izņēmumi no pienākuma paziņot par to, ka tiks atbrīvota *Oriol Junqueras i Vies* amata vieta, un pārliecināties par to.
2. Otrais pamats attiecas uz to, ka esot pārkāpts Hartas 39. panta 1. un 2. punkts, Eiropas vēlēšanu akta (1976) 1. panta 3. punkts, kā arī LES 4. panta trešajā daļā paredzētais lojālas sadarbības princips (ko šajā gadījumā esot pārkāpusi Augstākā tiesa), Eiropas Savienības tiesību pārkāpuma princips, 7. protokola par privilēģijām un imunitāti 9. pants (otrā daļa), un Eiropas Parlamenta Reglamenta 6. pants, jo praksē neesot ticis izpildīts Eiropas Savienības Tiesas 2019. gada 19. decembra spriedums lietā C-502/19, kas tieši attiecas uz *Oriol Junqueras i Vies* un atbilstoši kuram ir jāiesniedz pieteikums (par imunitātes atcelšanu) Eiropas Parlamentam. Pakārtoti, tiek apgalvots, ka Eiropas vēlēšanu akta 13. panta 3. punkts un Eiropas Parlamenta Reglamenta 4. panta 7. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Parlaments var konstatēt, ka pastāv minētajos pantos paredzētie izņēmumi no pienākuma paziņot par vakanci, ja pamatojums ir izvērtējams, neveicot nekādu valsts iekšējo tiesību vērtējumu.
3. Trešais pamats attiecas uz to, ka esot pārkāpts Hartas 39. panta 1. un 2. punkts un Eiropas Parlamenta Reglamenta 4. panta 7. punkts, jo valsts iestāžu lēmumi, uz kuriem ir balstīts paziņojums par vakanci, neesot galīgi.

4. Ceturtais pamats attiecas uz to, ka esot pārkāpts Hartas 39. panta 1. un 2. punkts, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (ECPAK) 1. protokola 3. pants un 7. protokola par privilēģijām un imunitāti 9. pants (1. punkta a) un b) apakšpunkts), kā arī Eiropas Parlamenta Reglamenta 6. pants, jo *Oriol Junqueras i Vies* prettiesiski esot liegta imunitāte, uz kuru prasītājam ir tiesības.
5. Piektais pamats attiecas uz to, ka esot pārkāpts 7. protokola par privilēģijām un imunitāti 9. pants (1. punkta a) apakšpunkts), Hartas 39. panta 1. un 2. punkts un ECPAK 1. protokola 3. pants, kā arī Parlamenta Reglamenta 6. pants un [Eiropas] vēlēšanu akta 13. panta 3. punkts, jo Spānijas tiesību aktos ir prasīts vispirms iesniegt pieteikumu par imunitātes atcelšanu attiecībā uz ievēlētajiem deputātiem, un *Tribunal Supremo* judikatūra esot *contra legem* un izveidota *ad hoc* un *ad hominem*, jo nepastāvot neviens precedents, kā to atzīstot arī pati *Tribunal Supremo*.

Prasība, kas celta 2020. gada 17. janvārī – Deutsche Post/EUIPO – Pošta Slovenije (Pasta radziņa attēls)

(Lieta T-25/20)

(2020/C 68/75)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Deutsche Post AG* (Bonna, Vācija) (pārstāvis: *M. Viefhues*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Pošta Slovenije d.o.o.* (Maribora, Slovēnija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes (Pasta radziņa attēls) reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 088 361

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2019. gada 18. novembra lēmums lietā R 994/2019-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.